

Bosna i Hercegovina  
Federacija Bosne i Hercegovine  
Srednjobosanski Kanton/ Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 06 0 U 016409 22 U

Novi Travnik, 13.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Senad Begović, kao predsjednik vijeća, Vesna Vujica i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić u upravnom sporu po tužbi tužitelja S. K. iz B, ... (u dalnjem tekstu tužitelj) protiv tuženog Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida obrambeno–oslobodilačkog rata/Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata (u dalnjem tekstu tuženi), radi poništenja rješenja tuženoga broj: UP-I-03-41-ZKZ-1933/13-2 od 08.02.2022. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 13.06.2022. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, rješenje tuženog organa Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida obrambeno–oslobodilačkog rata/Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata broj: UP-I-03-41-ZKZ-1933/13-2 od 08.02.2022. godine se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog organa uprave koje je bliže označeno u uvodu ovog rješenja ukinuto je konačno rješenje Kantonalne uprave za pitanja boraca i invalida obrambeno – oslobodilačkog rata Travnik broj: R-02-41-1093-2/06 od 02.02.2007. godine i upravna stvar je riješena tako da se tužitelju priznaje svojstvo ratnog vojnog invalida IV grupe sa 80% vojnog invaliditeta i ortopedski dodatak II stupnja, po osnovu ranjavanja zadobivenog vršeći vojne dužnosti za vrijeme službe u Oružanim snagama (Armije R BiH), te kao da takav ima pravo na ličnu invalidinu u mjesecnom novčanom iznosu od 373,03 KM, ortopedski dodatak u mjesecnom novčanom iznosu od 190,85 KM, kao i ostala prava propisana zakonom, s tim da prava priznata tim rješenjem mu pripadaju od 08.02.2022. godine i traju dok postoje zakonom propisani uvjeti za korištenje priznatih prava.

Blagovremeno podnesenom tužbom kod ovog suda dana 10.03.2022. godine tužitelj pobjija osporeno rješenje zbog ne postupanja po presudi Vrhovnog suda F BiH broj: 70 0 U 005870 19 U 2 od 04.02.2021. godine i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi se navodi da tuženi nije u cijelosti postupio po presudi Vrhovnog suda F BiH broj: 70 0 U 005870 19 U 2 od 04.02.2021. godine kojom je naloženo Ljekarskoj komisiji da prilikom pregleda tužitelja unese pravilan i zakonit nalaz u kojem će se pojedinačno izjasniti o navodima iz tužbe i prigovora što komisija nije učinila a što se utvrđuje iz nalaza i mišljenja komisije od 25.10.2021. godine i 24.01.2022. godine navodeći da komisija ne pojašnjava

kako je sva ranjavanja, oboljenja, dijagnoze uzela u obzir od 02.11.2012. godine u nalazu broj: V\_ZE-30104/12 kada je tužitelju oduzela pravo na upravljanje motornim vozilom iako se u sastavu komisije nalazi isti liječnik. Ističe da Ljekarska komisija Zakon o pravima branitelja i članova njihovih obitelji provodi djelomično, a što dokazuje svojim nalazom od 25.10.2021. godine kada uzima u obzir nalaz fizijatara iako su u spisu priloženi i nalazi ortopeda i neuropsihijatra koji su svojim specijalnostima vezani za ranjavanje i čiji su nalazi relevantniji. Da tuženi organ (Ljekarska komisija) zakon i pravilnik tumače pogrešno dokazuje presuda Vrhovnog suda F BiH u kojoj je navedeno da se ranjavanje ne može cijeniti ispod 20% a što je komisija upravo učinila. U svim nalazima tužitelja komisija navodi samo jedan geler veličine 10 milimetara iako RTG snimak utvrđuje 4 gelera, a da su posljedice ranjavanja uzrokovale probleme potvrđuje i nalaz radiologa od 14.10.1994. godine kao i ratni karton koji se nalazi u spisu. U tužbi se dalje osporava nalaz Ljekarske komisije kao i njihova konačna ocjene a između ostalog kada se svim nalazima tužitelja doda i diskushernija koja je klinički dokazana, a koja direktno utječe na bataljak jasno je da isti nije funkcionalan, a što je komisija propustila uvažiti i cijeniti, a naprijed navedeno je potvrđeno na RTG snimku od 2016. godine kao i nalazom ortopeda što proizlazi iz redovnog ambulantnog tretmana – injekcije koje prima u koljeno. U konačnom tužitelj predlaže da sud tužbu u cijelosti uvaži, ukine rješenje tuženog od 08.02.2022. godine i predmet vrati tuženom uz obvezu poštivanja zakona i pravilnika koji se odnose na prava za boračku populaciju.

U odgovoru na tužbu tuženi organ ističe da je tužba u cijelosti neosnovana, da ostaje pri osporavanom rješenju od 08.02.2022. godine s obzirom da je isto doneseno u skladu sa odredbama Zakona o provođenju kontrole zakonitosti prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite F BiH („Službene novine F BiH“, broj 82/09, 11/10 i 103/21) i Zakona o upravnom postupku F BiH („Službene novine F BiH“, broj 2/98 i 48/99), stoga predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Cijeneći zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe u smislu odredbe člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine F BiH“ broj: 9/05) ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Tužba je osnovana.

Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je tuženi organ dana 03.12.2014. godine donio rješenje broj: UP-I-03-41-ZKZ-1933/13 rješavajući po službenoj dužnosti u postupku kontrole zakonitosti korištenja prava na osobnu invalidinu tužitelja ostvarenu na temelju konačnog rješenja Kantonalne uprave za pitanje boraca i invalida obrambeno-oslobodilačkog rata Travnik broj: R-02-41-1093-2/06 od 02.02.2007. godine kojim je ukinuo konačno rješenje Kantonalne uprave za pitanja boraca i invalida obrambeno – oslobodilačkog rata Travnik broj: R-02-41-1093-2/06 od 02.02.2007. godine i upravna stvar je riješena tako da se tužitelju priznaje svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% vojnog invaliditeta i prava na ortopedski dodatak II stupnja, po osnovu ranjavanja zadobivenog vršeći vojne dužnosti za vrijeme službe u Oružanim snagama (Armije R BiH), te kao da takav ima pravo na ličnu invalidinu u mjesecnom novčanom iznosu od 267,96 KM, ortopedski dodatak u mjesecnom novčanom iznosu od 184,22 KM, kao i ostala prava propisana zakonom, s tim da prava priznata tim rješenjem mu pripadaju od 03.12.2014. godine i traju dok postoje zakonom propisani uvjeti za korištenje priznatih prava, a koje rješenje je po tužbi tužitelja presudom Vrhovnog suda F BiH broj: 70 0 U 005870 16 U od 06.12.2018. godine ukinuto i predmet vraćen na ponovno odlučivanje.

Postupajući u skladu sa uputom Vrhovnog suda F BiH tuženi organ na temelju članka 14. i članka 7. stavak 3. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite, članka 200. Zakona o upravnom postupku F BiH i rješenja o ovlaštenju za rješavanje o upravnim stvarima ministra Federalnog ministarstva broj: 05-34-3894-1/19 od 10.04.2019. godine rješavajući po službenoj dužnosti u postupku kontrole zakonitosti korištenja prava na osobnu invalidninu tužitelja ostvarenu na temelju konačnog rješenja Kantonalne uprave za pitanje boraca i invalida obrambeno-oslobodilačkog rata Srednjobosanskog kantona broj. R-02-41-1093-2/06 od 02.02.2007. godine , a u izvršavanju presude Vrhovnog suda F BiH broj. 70 0 U 005870 16 U od 06.12.2018. godine donio rješenje broj: UP-I-03-41-ZKZ-1933/13-1 od 22.07.2019. godine kojim se ukida konačno rješenje Kantonalne uprave za pitanja boraca i invalida obrambeno – oslobodilačkog rata SBK Travnik broj: R-02-41-1093-2/06 od 02.02.2007. godine i upravna stvar je riješena tako da se tužitelju priznaje svojstvo ratnog vojnog invalida V grupe sa 70% vojnog invaliditeta i prava na ortopedski dodatak II stupnja, po osnovu ranjavanja zadobivenog vršeći vojne dužnosti za vrijeme službe u Oružanim snagama (Armije R BiH), te kao da takav ima pravo na ličnu invalidninu u mjesecnom novčanom iznosu od 271,97 KM, ortopedski dodatak u mjesecnom novčanom iznosu od 186,98 KM, kao i ostala prava propisana zakonom, s tim da prava priznata tim rješenjem mu pripadaju od 22.07.2019. godine i traju dok postoje zakonom propisani uvjeti za korištenje priznatih prava.

Nezadovoljan donešenim rješenjem tužitelj je pokrenuo upravni spor kod Vrhovnog suda F BiH, a koja tužba je rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj: 70 0 U 005870 19 U 2 od 04.02.2021. godine uvažena, osporeno rješenje tuženog organa je poništeno i predmet vraćen istom organu na ponovno rješavanje, a iz razloga što je osporeno rješenje tuženog organa donešeno uz povredu odredbe članka 1. stav 1. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o radu lječarskih komisija u postupku za ostvarivanje prava po Zakonu o pravima branitelja i članova njihovih porodica koje su od uticaja na pravilno rješenje prema kojem lječarska komisija koja utvrđuje procent invaliditeta za ranjavanje i zarobljavanje pripadnika OS BiH kao i za lica sa područja na kojima je počinjen genocid priznat od Međunarodnog suda u Hagu bez obzira na temelj invaliditeta, koji su već ostvarili pravo i o čemu postoji medicinska dokumentacija u spisu predmeta, procent invaliditeta neće se utvrđivati manje od 20% - X grupe, a u konkretnom slučaju u nalazu od 13.06.2016. godine tužitelj je primjenom navedene zakonske odredbe ocijenjen na temelju ranjavanjaiza lijevog uha ispod 20%.

Lječarska komisija za medicinsko vještačenje u Zenici u skladu sa uputom Vrhovnog suda F BiH, a sve u skladu sa zahtjevom tužitelja za ponovni pregled, nakon obavljenog pregleda i medicinske dokumentacije donijela je novi nalaz i mišljenje broj: Z-RVI-Z-470/21 dana 25.10.2021. godine kojim je utvrdila vojni invaliditet u visini od 80% IV grupe sa ortopedskim dodatkom II stupnja temeljem ranjavanja zadobivenog za vrijeme službe u Oružanim snagama, na koji nalaz je tužitelj blagovremeno uložio prigovor dana 11.11.2021. godine u skladu sa člankom 4. Pravilnika o izmjenama i dopunama pravilnika o radu lječarskih komisija u postupku po Zakonu o pravima branitelja i članova njihovih porodica ( Službene novine F BiH broj: 63/15) u kojem prigovara na utvrđeni procent invaliditeta, te da presuda Vrhovnog suda F BiH od 04.02.2021. godine nije provedena u potpunosti te je zatražio ponovno novo medicinsko vještačenje od strane drugostepene lječarske komisije a sve u cilju kako bi se ocjena invalidnosti dala na ispravan i zakonit način.

Postupajući po prigovoru tužitelja Institut za medicinsko vještačenje Sarajevo, Ljekarska komisija je u postupku po Zakonu o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite po prigovoru nakon ponovnog pregleda tužitelja dana 24.01.2022. godine i uvida u kompletну dokumentaciju u spisu konačnim nalazom i mišljenjem broj: Z-RVI-KTN-ZE-159/21 od 24.01.2022. godine potvrdila raniji nalaz i mišljenje broj: Z-RVI-ZE-470/21 od 25.10.2021. godine uz konstataciju da je tužitelj ranije cijenjen i po t.201.b. (hernija intervertebranlog diska) nema osnova za primjenu t.201.b jer je hernija diska L5/S1 dijagnosticirana 2005 (nalaz CT L3 do S1) od 29.12.2005. godine ) tj. da se ne radi o oboljenju koje niti je nastalo niti se pogoršalo za vrijeme službe u OS i kao takvo ne može biti predmet ocjene VI. Vezano za navode tužitelja o nefunkcionalnosti bataljka za protetisanje u nalazu se navodi da je pregledom tužitelja (24.01.2022. godine ) utvrđeno da isti koristi protezu, da se kreće bez dodatnog ortopedskog pomagala radi čega smatraju da nisu ispunjeni kriteriji za primjenu člana 7. Pravilnika.

Na temelju naprijed utvrđenog činjeničnog stanja tuženi je, primjenom odredbi članka 7. stav 3. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj 82/09 i 11/10-ispravka), članka 200. Zakona o upravnom postupku po službenoj dužnosti riješio kao u dispozitivu osporenog rješenja uz obrazloženje da je nadležna Ljekarska komisija u izvršenju presude Vrhovnog suda F BiH broj: 70 0 U 005870 19 U 2 od 04.02.2021. godine dala ocjenu vojnog invaliditeta u skladu sa odredbama Pravilnika o radu Ljekarskih komisija i Pravilnika o utvrđivanju procenta invaliditeta sa Listom procenata , te je na temelju medicinske dokumentacije i pregleda tužitelja utvrdila invaliditet 80% IV grupe – trajno sa ortopedskim dodatkom II stupnja , stoga su ispunjeni uvjeti iz članka 7. stav 3. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite i članka 3. i 10. Zakona o pravima branitelja i članova njihovih obitelji za dalje priznavanje svojstva ratnog vojnog invalida.

Ovakav pravni stav tuženog organa se ne može prihvati kao pravilan i na zakonu temeljen , poradi čega je po ocjeni ovog suda tužba tužitelja osnovana.

Naime, imajući u vidu navode tužitelja iz tužbe i stanje spisa dostavljenog ovome sud zaključuje da je ovakvo rješenje tuženog organa nepravilno i nezakonito te doneseno na štetu tužitelja i suprotno odredbi člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku, budući da obrazloženje osporenog rešenja ne sadrži navode istaknute u prigovoru tužitelja na ocjenu nalaza i mišljenja Ljekarske komisije od 25.10.2021. godine, koje je tuženi organ bio dužan da cijeni u skladu sa navedenom zakonskom odredbom.

Ljekarska komisija Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo postupajući po presudi Vrhovnog suda F BiH od 04.02.2021. godine nakon pregleda tužitelja i medicinske dokumentacije u svom nalazu i mišljenju od 25.10.2021. godine utvrdila je kod tužitelja procent invaliditeta od 80% IV grupe sa ortopedskim dodatkom II stupnja, a koji nalaz i mišljenje je potvrđen od strane Ljekarske komisije dana 24.01.2022. godine nakon prigovora tužitelja.

Prema ocjeni ovog suda u nalazu i mišljenju Ljekarske komisije od 24.01.2022. godine nisu navedeni jasni i uvjerljivi razlozi kojima se rukovodila Ljekarska komisija kod potvrđivanja nalaza i mišljenja od 25.10.2021. godine , niti se iz istog može utvrditi da li

su prilikom ocjene uzeti u obzir i nalazi na koje se tužitelj pozvao u svom prigovoru od 11.11.2021. godine. Naime, imajući vidu da je tužitelju lijeva potkoljenica amputirana u gornjoj 1/3 , te da su kretnje u lijevom koljenu ograničene bolom a kako je to navedeno u nalazu i mišljenju izostaje decidno obrazloženje u dijelu da nema osnova za primjenu točke 201.b , dakle da se ne radi o oboljenju koje niti je nastalo niti se pogoršalo za vrijeme službe u OS i kao takvo ne može biti predmet ocjene VI., a imajući u vidu utvrđeni invaliditet kod tužitelja, posebno kada se uzme u obzir da u ranijim nalazima i mišljenjima prilikom ocjene invalidnosti nije evidentirano umanjenje po tom osnovu (točka 201.b).

Iz naprijed navedenog proizlazi da je osporeno rješenje tuženog organa uprave doneseno uz povredu odredbi Pravilnika o radu ljekarskih komisija u postupku po Zakonu o pravima branitelja i članova njihovih obitelji kao i povredu odredbi člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku koje su od uticaja za pravilno rješavanje ove upravne stvari , stoga je ovaj sud u skladu sa odredbom članka 36. stavak 2. Zakona o upravnom sporu tužbu tužitelja uvažio , osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom organu na ponovno rješavanje.

U ponovnom postupku potrebno je da nadležna ljekarska komisija uz primjenu Pravilnika doneše pravilan i zakonit nalaz i mišljenje u kojem će se detaljno i pojedinačno izjasniti u skladu sa navodima iz tužbe kao i prigovora tužitelja, a čime bi se ispunila svrha članka 141. Zakona o upravnom postupku , a što je uvjet za donošenje pravilnog i zakonitog rješenja.

Zapisničar  
Ivana Čorić-Žderić, v.r.

Predsjednik vijeća  
Senad Begović, v.r.

Pouka:  
Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.  
(čl. 40 Zakona o upravnim sporovima).